

ת"פ 67454/11/20 - מדינת ישראל נגד סמי סמוני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

12 אוגוסט 2021

ת"פ 67454-11-20 מדינת ישראל נ' סמוני

לפני כבוד השופט בני שגיא, סגן נשיא

מדינת ישראל

המאשימה:

על-ידי ב"כ עו"ד ענת בן זאב ועו"ד שלי קוטין

נגד

סמי סמוני

הנאשם:

על-ידי ב"כ עו"ד מחמוד נעאמנה

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין (להלן - **חוק העונשין** או **החוק**) ובעבירה של ירי בנשק חם באזור מגורים לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש, ובהקשר זה כל צד טען על-פי מיטב שיקול דעתו.
2. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם מתגורר יחד עם אחרים (להלן - **האחרים** או **המתלוננים**) במתחם בתים משותף בתל-אביב. בין המתגוררים המתחם המשותף נתגלע סכסוך שעניינו התקנת מצלמות אבטחה. במסגרת הסכסוך, דרשו האחרים להסיר את מצלמת האבטחה שהותקנה בשער הכניסה לחצר ביתה של אחת המתלוננות. ביום 3.11.2020 נתלשה מצלמת האבטחה ממקומה בדרך שאינה ידועה לתביעה. בעקבות כך, ובהמשך לסכסוך, החל במתחם ויכוח קולני שהתפתח לתגרה אלימה. בסמוך לכך הנאשם, שהחזיק אקדח חצי אוטומטי מסוג "גלוק", עמד על גג הבית של הוריו, כיוון את האקדח כלפי מעלה וירה מספר יריות באזור המגורים הצפוף. בהמשך, עת עמד במרחק מטרים ספורים מהמתלוננים, כיוון הנאשם את האקדח כלפי מעלה וירה פעם נוספת, באופן שיש בו כדי לסכן חיי אדם, בעודו מאיים על המתלוננים כי יהרוג אותם. כאשר אחת המתלוננות הזעיקה את כוחות המשטרה, נמלט הנאשם מן המקום תוך שהסליק את הנשק על גג בית סמוך למקום האירוע.

על בסיס האמור לעיל הורשע הנאשם, כאמור, בעבירה של החזקת נשק וירי בנשק חם באזור מגורים.

ראיות לעונש

3. מטעם **ההגנה** הוגשה אסופת מסמכים (נע/1), הכוללת מסמכים רפואיים בדבר מצבו הבריאותי של הנאשם; מכתבים מטעם המועצה המוסלמית הנבחרת ביפו ומעסיקו הקודם של הנאשם, המדברים בשבחו ועומדים על תרומתו החברתית; והסכם סולחה שסמל את סוף הסכסוך בין הנאשם למתלוננים. כמו כן הוגש מכתב מטעם מרכז אלאמל לשירותים חברתיים, ממנו עולה כי הנאשם מטופל במרכז ומשולב בשיחות פרטניות עם עו"ס

ומגלה מוטיבציה גבוהה להליך טיפולי.

טיעוני הצדדים לעונש

4. **התובעות**, עו"ד ענת בן-זאב ועו"ד שלי קוטין, עמדו בטיעוניהן על כלל הנתונים הרלוונטיים לקביעת מתחם העונש ההולם, ובכלל אלה: חומרת העבירות והסכנה הרבה הטמונה בהן; הערכים המוגנים שנפגעו; סוג הנשק; פוטנציאל הפגיעה באמצעות הנשק; והעובדה כי הנאשם החזיק את הנשק שלא כדין וביצע את הירי במקום מגורים צפוף ובנוכחות אנשים.

לשיטת התביעה, נוכח ריבוי אירוע הירי באזור מגורים בעת האחרונה והשימוש הגובר בנשק חם ליישוב סכסוכים, יש צורך בהחמרה בענישה וקביעת מתחם עונש הולם **הנע בין 27 ל- 52 חודשי מאסר**.

בשים לב לגילו הצעיר של הנאשם ובהתחשב בעברו הפלילי הנקי, בהודאה ולקחת האחריות, סברה התביעה כי יש למקם את עונשו בשליש התחתון של המתחם.

5. **הסניגור**, עו"ד מחמוד נעאמנה, ציין בפתח טיעונו כי הנאשם הודה בשלב מוקדם של ההליך, נטל אחריות על מעשיו, הפנים את הפסול וחסך בזמן ציבורי. לשיטתו, יש משמעות לעובדה שהנשק נתפס ושכתב האישום תוקן באופן כה משמעותי. עוד הדגיש את ההבדל בין עבירה של החזקת נשק (כפי שבעניינו) לבין עבירה של נשיאת נשק, שכידוע מתחמי הענישה בעניינה של האחרונה גבוהים יותר.

באשר לנסיבותיו האישיות נטען כי הנאשם נשוי ואב לתינוקת בת שנה, נעדר עבר פלילי ותנאי המעצר הקשים בהם היה נתון הרתיעו אותו והשיגו את מטרותם. לקולא צוינו גם תרומתו החברתית וההתנדבותית, היציבות התעסוקתית שגילה לאורך השנים עד שפרצה מגפת הקורונה, ומצבו הבריאותי (הנאשם צפוי לעבור ניתוח אורתופדי מורכב).

לטענת ההגנה, הנאשם פנה לשירות מבחן והביע נזקקות טיפולית, רצון ומוטיבציה להשתלב בטיפול אולם לא נמצא לו מקום ועל כן פנה למרכז אלאמל המטפל בנאשמים ואסירים משוחררים, במסגרתו הוא משולב בשיחות פרטניות שיימשכו עד לקבלת גזר הדין.

לאור האמור, הסנגור סבר כי יש לקבוע מתחם עונש הולם נמוך משמעותית מזה לו עתרה התביעה, המתחיל **מעונש מאסר שירות עד לעבודות שירות עד למאסר בפועל**.

6. בדברו האחרון לעונש הביע הנאשם צער על מעשיו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

7. דומה, כי אין צורך להכביר מילים על החומרה הגלומה בעבירות בהן הורשע הנאשם, על הסכנה הרבה הטמונה בהן ועל מדיניות הענישה המחמירה בה נוקט בית המשפט ביחס לעבירות בנשק, בין היתר, בשל כךש"עבירות מסוג זה מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית ויוצרות סיכון ממשי וחמור לשלום הציבור

וביטחוננו" [ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל, פס' 5 (21.2.2012)].

הערכים החברתיים הרלוונטיים לעבירות נשק הם הגנה על שלום הציבור, ביטחון, שלמות גופו ורכושו וכן על הסדר הציבורי, ועוצמת הפגיעה בהם בנסיבות העניין היא בינונית, כפי שיפורט להלן.

הנאשם החזיק בידו, במהלך תגרה אלימה שהתרחשה בשעות היום במתחם מגורים צפוף, כלי נשק מסוג אקדח חצי אוטומטי ("גלוק") כשהוא טעון ודורך, כיוונו כלפי מעלה וירה מספר יריות באוויר, באופן שיש בו כדי לסכן חיי אדם ושעה שהוא מאיים על המתלוננים כי יהרג אותם.

הגם שבפועל לא נגרם נזק ממשי בגין העבירות בהן הורשע הנאשם והנשק נתפס על ידי המשטרה; הרי שפוטנציאל הנזק בהקשר זה משמעותי ביותר, שכן **"חומרתן של עבירות נשק אינה מסתכמת רק במה שאירע בפועל, אלא גם במה שעלול היה להתרחש - קרי: בסיכון הפוטנציאלי שהיה טמון בהתנהגות"** [ע"פ 116/13 וקנין נ' מדינת ישראל (31.7.2013)]. לכן, לא מן הנמנע כי שלילת אקדח וביצוע ירי במהלך תגרה אלימה בין מספר מעורבים, עלולים היו להוביל להסלמת האירוע ולפגיעות בגוף, בנפש או בחיי אדם.

8. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, מצאתי את פסקי הדין הבאים כרלוונטיים:

אשר לעבירת החזקת נשק -

9. בתי המשפט עמדו לא פעם על חומרתה של עבירת החזקת הנשק. מדיניות הענישה, במרבית המקרים, היא של הטלת עונשי מאסר בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה (רע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל (29.3.2004)).

(א) רע"פ 5613/20 אלהוזייל נ' מדינת ישראל (25.8.2020) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת נזק ותחמושת בכך שהחזיק במקום מגוריו אקדח מסוג FN בקוטר 9 מ"מ וכן 20 כדורים תואמים. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 11 ל- 33 חודשי מאסר** והטיל על המערער 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור שהוגש על חומרת העונש.

(ב) ע"פ 2826/19 מרעאנה נ' מדינת ישראל (11.7.2019) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת נשק בכך שהחביא בביתו אקדח חצי אוטומטי טעון במחסנית ריקה מכדורים כשהוא עטוף בגרביים ובנייר כסף, וזאת לבקשת גיסו אשר חשש שהמשטרה תאתר את האקדח בביתו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 9 ל- 24 חודשי מאסר** והטיל על המערער 10 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את הערעור שהוגש על חומרת העונש והעמיד את עונשו של המערער על 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות נוכח הנסיבות המיוחדות של התיק. יחד עם זאת, בית המשפט העליון ציין כי **"גזר דינו של בית משפט קמא מתון ומאוזן, ובמצב הדברים הרגיל לא היה מקום להתערבות ערכאת ערעור"**.

(ג) רע"פ 4559/16 נוסיראת נ' מדינת ישראל (22.6.2016) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת נשק ותחמושת בכך שהחזיק בדירתו נשק מאולתר הדומה לנשק מסוג "קארל גוסטב" ותחמושת בתוך שקית עטופה בחולצה. בית משפט השלום קבע **מתחם ענישה שנע בין 9 ל- 24 חודשי מאסר**, ואגב כך, חרג לקולא מהמתחם והטיל על המערער 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל

את ערעור המדינה וקבע כי מדיניות הענישה הנוהגת מצדיקה הטלת עונש מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה, מה גם שלא הייתה הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע ועל כן הטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור שהגיש המערער.

(ד) ע"פ 2398/14 **אלהוזייל נ' מדינת ישראל** (8.7.2014) - המערער הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של החזקת נשק בכך שנתפס כשהוא מחזיק ברכבו אקדח ובו מחסנית עם 8 כדורים וקופסה ובה 38 כדורים נוספים. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר** והטיל על המערער 13 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור שהגיש המערער תוך שהדגיש: **"לזמינות הבלתי נסבלת של נשק חם בידי מי שאינם מורשים לכך, יש פוטנציאל לשמש ל"חיסול חשבונות" ול"פתרון סכסוכים" כמו-גם לעבירות חמורות נוספות. המציאות בארצנו מוכיחה כי הקלישה אודות האקדח במערכה הראשונה אינה מדויקת, באשר לעיתים מזומנות האקדח אינו ממתין עד למערכה האחרונה ויורה עוד קודם לכן. מכאן, שבעבירות כגון דא, גם לשיקולי ההרתעה משקל של ממש".**

(ה) ע"פ 3288/14 **מדינת ישראל נ' קריספיל** (24.8.2014) - המשיב הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של החזקת נשק והחזקת נכס החשוד כגנוב בכך שנסע לכתובת מסוימת בעיר עפולה, נכנס לדירה ויצא ממנה כעבור מספר דקות, כשהוא מחזיק בידו שקית ובה אקדח טעון ומשתיק קול. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 6 ל- 22 חודשי מאסר**, והטיל על המשיב עונש של 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור שהוגש על קולת העונש התקבל. בית המשפט העליון ציין כי בשנים האחרונות חלה עליה מטרידה בכל הקשור לביצוע עבירות נשק, ועמד על חומרת עבירות אלה נוכח פוטנציאל ההרס הטמון בכלי הנשק, הכולל גם אפשרות לפגיעה עיוורת באנשים מן היישוב. על יסוד נימוקים אלה ונוספים, קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה והעמיד את עונשו של המשיב על 18 חודשי מאסר בפועל.

(ו) רע"פ 2822/12 **דואהרי נ' מדינת ישראל** (25.4.2012) - המערער הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של החזקת נשק בכך שהחזיק בסמוך לבית מגוריו תיק ובו אקדח, מחסניות וכדורים תואמים. בית משפט השלום השית על המערער עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, והפעיל מאסר על תנאי של 10 חודשים בחופף ובמצטבר כך שסך הכל הושתו על המערער 22 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש על קולת העונש התקבל, ובית המשפט המחוזי החמיר בעונשו והעמידו **על 20 חודשי מאסר בפועל** והפעיל את עונש המאסר על תנאי בן 10 חודשים במצטבר כך שסך הכל הושתו על המערער 30 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון, בין היתר, נוכח עברו הפלילי של המערער.

אשר לעבירת ירי באזור מגורים -

10. בחינת פסיקת בית המשפט העליון מהשנים האחרונות מלמדת על מגמת החמרה בענישה בעבירות ירי באזור מגורים, זאת בהתחשב בתיקון 134 לחוק העונשין במסגרתו הוחמר העונש המרבי בגין ירי מנשק חם באזור מגורים לחמש שנות מאסר, וכן **"על רקע המציאות הקשה שבה אנו נתונים כעת, ואשר חלה ביתר שאת במקרים של ירי מכלי נשק אוטומטי"** [ע"פ 1509/20 **מדינת ישראל נ' נבארי**, פס' 11-10 (2.7.2020)].

כך למשל נקבע בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** (5.11.2019):

"בית משפט זה לא נותר אדיש למול השימוש הגובר בנשק חם, והדגיש לא אחת את הצורך בענישה

מחמירה ומרתיעה כלפי השימוש בו לשם פתרון סכסוכים. זאת במיוחד כאשר השימוש בו נעשה בסביבת בתי מגורים. כך למשל, בעניין עמאש צוין כי: 'רבות נאמר ונכתב על הרעה החולה הפוקדת את מקומותינו ומותירה חלל והרס, היא התופעה של שימוש בנשק חם ברחובה של עיר, גם בשל סכסוכים בעניינים של מה בכך. בית משפט זה חזר והתריע מפני התפשטות התופעה, וקבע באופן ברור כי יש להילחם בה ולמגרה באופן הנחרץ ביותר...".

(א) ע"פ 1509/20 **מדינת ישראל נ' נבארי** (2.7.2020) - המשיב הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של נשיאה והובלה של נשק וירי מנשק חם באזור מגורים בכך שבעת לילה נהג ברכב בעיר לוד כשברשותו תת מקלע מאולתר מסוג קרלו, כשהוא דרוך ובו מחסנית טעונה בכדורים. מסיבה בלתי ידועה, המשיב ירה שני כדורים באזור מגורים ועזב את המקום ברכבו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 20 ל- 50 חודשי מאסר והטיל על המשיב 27 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והעמיד את עונשו של המשיב על 36 חודשי מאסר, תוך שציין כי:

"בבואו לקבוע את עונשו של המשיב, בית משפט קמא שקל את כל השיקולים שעליו לשקול ואף היה ער לפסיקתו של בית משפט זה בעניין סובח, אשר הצהירה על מדיניות ההחמרה בענישה. ברם, בית משפט קמא לא נתן ביטוי הולם למדיניות זו בקביעת המתחם הראוי לעונשו של המשיב. לאור מדיניות זו, ולנוכח הריבוי של אירועי ירי באזורי מגורים בעת האחרונה, הרף התחתון של המתחם צריך, לדעתי, להיות גבוה יותר מעשרים חודשי מאסר, וזאת באופן משמעותי... לאור הצורך החברתי להחמיר בענישה כל אימת שמדובר בירי באזור מגורים, וכן בהתחשב במכלול הנסיבות - לרבות השימוש שעשה המשיב בנשק אוטומטי מאולתר - הנני סבור אפוא כי ראוי היה להטיל על המשיב מאסר בפועל לתקופה ממושכת" [ההדגשות הוספו - ב.ש.]

אני ער לעובדה כי קיים שוני ברמת החומרה בין עבירה של נשיאת נשק מסוג תת מקלע לבין עבירה של החזקת נשק מסוג אקדח חצי אוטומטי. אך כידוע, שומה על בית המשפט להפעיל את שיקול דעתו ולבחון כל מקרה לגופו, על פי נסיבותיו הפרטניות. בעניין נבארי, נשיאת הנשק, תוך כדי נסיעה ברכב, הייתה למרחק קצר בלבד, בתוך "בלוק מבנים", הירי כוון לאוויר ובוצע בשעת לילה מאוחרת כשנבארי היה בגפו. לעומת זאת, בעניינו, החזיק הנאשם אקדח חצי אוטומטי במהלך תגרה אלימה שהתרחשה בשעות היום במתחם מגורים צפוף ומרובה משתתפים וביצע ירי באוויר תוך קריאות איום לעברם. בהינתן העובדה כי המתחם שנקבע בעניינו של נבארי זכה לביקורת של בית המשפט העליון, ועל יסוד ההנחה כי עניינו של נבארי חמור במעט מעניינו נוכח השוני בהוראות החיקוק; נראה כי מתחם שהרף התחתון שלו עומד על 20 חודשי מאסר משקף באופן הולם את כלל הנתונים.

(ב) ע"פ 4876/12 **עמר נ' מדינת ישראל** (23.1.2013) - המערער הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של החזקת נשק, איומים, ירי באזור מגורים ומעשה פזיזות ורשלנות בכך שעל רקע סכסוך עם המתלונן, שלף המערער אקדח וירה מתוך רכבו מספר יריות אשר חלקן פגעו בחלק האחורי של הרכב של המתלונן. בית המשפט המחוזי הטיל על המערער 30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את הערעור שהגיש המערער והעמיד את עונשו על **24 חודשי מאסר**, בין היתר, נוכח הסכמת המשיבה להפחתה "שולית" בעונשו של המערער על רקע הסדר אליו הגיעו הצדדים.

(ג) ת"פ (י-ם) 30340-08-20 **מדינת ישראל נ' סביח** (31.1.2021) - הנאשם 1 (להלן - **הנאשם**) הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של החזקת נשק ותחמושת, נשיאת נשק וירי באזור מגורים בכך

שהשיג נשק מסוג M-16 ותחמושת. במספר הזדמנויות ירה הנאשם בנשק באוויר, בין היתר במסגרת חגיגות שונות. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר** והטיל על הנאשם 32 חודש מאסר, לצד עונשים נלווים. הוגש ערעור על חומרת העונש אולם טרם ניתן פסק דין.

11. על יסוד כלל השיקולים שפורטו, ראיתי לקבוע **מתחם עונש הולם נע בין 20 ל- 48 חודשי מאסר**.

קביעת העונש המתאים

12. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה נתתי דעתי לנתונים הבאים:

הודאת הנאשם ולקחת האחריות - אין חולק כי מדובר בנתון המצדיק הקלה בעונש, הן נוכח החיסכון בזמן הציבורי, הן נוכח מוטיב הפנמת הפסול במעשיו, והן נוכח העובדה כי הודאתו הובילה לחסכון בעדות עדים מבני המשפחה, סיטואציה שהיה בה כדי להעצים את הסכסוך המתואר בכתב האישום.

העדר עבר פלילי - אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות וזוהי הרשעתו היחידה בפלילים. לנתון זה משקל משמעותי בקביעת העונש המתאים.

ריצוי מאסר ראשון - הפסיקה הכירה בתקופת המאסר הראשונה כקשה במיוחד והכירה בנתון זה כמצדיק התחשבות בענישה. יש לפעול כך גם בעניינו של הנאשם.

נסיבות אישיות נוספות - נתתי דעתי לעובדה שהנאשם נשוי ואב לתינוקת בת שנה, כמו גם למצבו הרפואי ולהשתלבותו בהליך טיפולי.

13. לאור האמור, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם שנקבע.

סוף דבר

14. על בסיס השיקולים שפורטו לעיל, ראיתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר בפועל, בקיזוז ימי מעצרו (20.1.2021-17.11.2020).

הנאשם יתייצב ביום 3.10.2021 בשעה 08:00 במתקן ניצן או במתקן אחר עליו יורה שב"ס בהליך המיון המוקדם, ככל שייערך כזה.

ב. 8 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה, אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו כל עבירת נשק מסוג פשע, או עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה, אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו כל עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

ד. קנס כספי בסך 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס יקוזז מההפקדה הקיימת בתיק המעצר (מ"ת 67460-11-20) והיתרה תושב לנאשם לאחר התייצבותו למאסר.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול קצין משטרה ו/או התביעה.

הטלפונים הניידים שנתפסו, יושבו לנאשם או לבעליהם.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום ד' אלול תשפ"א, 12/08/2021 במעמד הצדדים.

**בני שגיא, שופט
סגן נשיא**